Lietas Nr. 123003314
Lietas arhīva Nr. 105AA-0060-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Madonā 2014.gada 5.augustā

Vidzemes apgabaltiesa šādā sastāvā

tiesnese referente Dz.Apine

tiesneses R.Liepiņa un E.Sudāre

izskatīja apelācijas kārtībā rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietu /pers. B/ sūdzībā par Rīgas pašvaldības policijas ceļu policijas pārvaldes 2014.gada 28.janvāra lēmumu sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Madonas rajona tiesas 2014.gada 30.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2014.gada 5.janvārī Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektore A.Mesmere sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu Nr.510267773 par to, ka transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas Nr./numurs/ ir novietots stāvēšanai pie Silciema iela 15/5.nama, Rīgā, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 128.punktu.

[1.1] Administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk LAPK) 149.^{10}panta piektās daļas 9.punkta, par ko piemērots naudas sods Ls 30 apmērā.

[2] Nepiekrītot minētajam lēmumam, /pers. B/ to apstrīdēja Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldē.

[2.1] Ar 2014.gada 28.janvāra lēmumu atstāts negrozīts ar 2014.gada 5.janvāra administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu Nr.510267773 piemērotais administratīvais sods.

[3] Nepiekrītot Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes lēmumam, /pers. B/ to pārsūdzēja Madonas rajona tiesā.

[3.1] Sūdzībā norādīts, ka nepiekrīt Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes lēmumam pilnā apmērā un paskaidro, ka transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai pie ēkas Rīgā Silciema ielā 15/5 atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 13.nodaļai, jo minētā ēka un tās piegulošā teritorija atrodas dzīvojamajā zonā, kura ir apzīmēta ar 528.ceļa zīmi.

[3.2] Kļūdains esot amatpersonas lēmumā izteiktais secinājums, ka ceļš Ceļu satiksmes likuma izpratnē esot jebkura satiksmei izbūvēta teritorija, tajā skaitā daudzdzīvokļu mājas pagalms. Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3.punkta pirmais teikums nosaka, ka ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas). Minētais teritoriju uzskaitījums esot izsmeļošs un galīgs. Tajā nav minēts daudzdzīvokļu māju pagalms. Uz dzīvojamo zonu - daudzdzīvokļu mājas pagalmu, attiecoties Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk arī CSN) 13.nodaļa.

[3.3] Kļūdains arī secinājums, ka vieta, kur stāvēja transportlīdzeklis, esot publiskie apstādījumi. Kopsakarībā ar amatpersonas lēmumā norādīto, ka daudzdzīvokļu mājas pagalms esot satiksmei izbūvēta teritorija, nepamatots esot amatpersonas secinājums, ka teritorija, kas seko uzreiz pēc brauktuves un nav asfaltēta, esot publiskie apstādījumi. No šādiem amatpersonas secinājumiem izrietot, ka ceļš esot tikai asfaltētā teritorija, bet pārējais - publiskie apstādījumi. Šāds secinājums esot pretējs jau minētajai ceļa definīcijai.

[3.4] Bez jebkādiem pierādījumiem un ekspertu slēdzieniem amatpersona lēmumā, vadoties tikai no fotogrāfijām, secinājusi, ka tieši transportlīdzekļu nekontrolētas braukšanas un stāvēšanas rezultāts arī esot viens no publisko apstādījumu veģetācijas iznīkšanas iemesliem.

[3.5] Norāda, ka ir sodīts par administratīvo pārkāpumu trīsdesmit euro apmērā, līdz ar to, vadoties no LAPK 21.panta, konstatētais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs un administratīvā lietvedība ir izbeidzama atbrīvojot /pers. B/ no administratīvās atbildības.

[4] Ar Madonas rajona tiesas 2014.gada 30.aprīļa spriedumu /pers. B/ sūdzība noraidīta un atstāts negrozīts Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2014.gada 28.janvāra lēmums.

[4.1] Pirmās instances tiesa konstatēja, ka /pers. B/ bija novietojis transportlīdzekli pie daudzdzīvokļu mājas dzīvojamās zonas apstādījumos. Tiesas spriedumā analizētas 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 Ceļu satiksmes noteikumi un Rīgas domes saistošo noteikumu normas. Izejot no tām un atsaucoties uz Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 24.novembra spriedumu lietā 143/AA43-1267-08/5 pirmās instances tiesa secinājusi, ka stāvēšanai dzīvojamā zonā ir paredzēti stingrāki noteikumi, nekā to paredz Ceļu satiksmes noteikumu 11.sadaļa "Apstāšanās un stāvēšana" normas.

[4.2] Tiesa no fotogrāfijām konstatēja, ka tieši transportlīdzekļu novietošanas dēļ esošais zāliens ir izbraukāts līdz tādai pakāpei, ka veģetācija faktiski ir neiespējama.

[4.3] Tiesa uzskatīja, ka šajā situācijā nav pamata atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu, jo ar pārkāpumu ir aizskartas daudzdzīvokļu mājas iedzīvotāju intereses. Bez tam /pers. B/ savu vainu neatzīst un nav paudis nožēlu par izdarīto.

[5] Par Madonas rajona tiesas 2014.gada 30.aprīļa spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza /pers. B/. Apelācijas sūdzībā lūgts pilnībā atcelt Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka lēmumu un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu, atbrīvojot /pers. B/ no administratīvās atbildības.

[5.1] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka Madonas rajona tiesas 2014.gada 30.aprīļa spriedumam nepiekrīt un pārsūdz to pilnā apjomā. Apelators uzskata, ka protokolā minētajā laikā un vietā transportlīdzekli bija novietojis atbilstoši visām Ceļu satiksmes noteikumu prasībām un paskaidro, ka ceļu satiksmi dzīvojamas zonās reglamentē Ceļu satiksmes noteikumu 13.nodaļa. Saskaņā ar šo noteikumu 155.punktu, transportlīdzekļi dzīvojamās zonās jānovieto tikai speciāli paredzētās stāvvietās, bet, ja tādu nav vai tās ir aizņemtas, jānovieto vietās, kur tās netraucē gājēju pārvietošanos vai citu transportlīdzekļu stāvēšanu. Ievērojot šos noteikumus, transportlīdzeklis bija novietots brīvā vietā, kur tas netraucēja ne gājējus, ne arī citus transportlīdzekļus.

[5.2] Apelators uzskata, ka šajā gadījumā piemērot Ceļu satiksmes noteikumu 11.nodaļas prasības nav tiesiska pamata, jo tām ir vispārējs raksturs. Bez tam šīs prasības esot ievērotas, jo transportlīdzeklis ticis novietots grants asfalta laukumā, kas nekādā mērā nav atzīstams par publisku apstādījumu. Lietā neesot pierādījumu, no kuriem varētu secināt, ka konkrētā teritorija ir apstādījumi.

[5.3] Apelators norāda, ka pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu, jo tas nekaitē ceļu satiksmes kārtībai un autovadītāju disciplīnai kopumā.

[6] 2014.gada 18.jūnijā lietā saņemti Rīgas pašvaldības policijas paskaidrojumi, kuros lūgts noraidīt /pers. B/ apelācijas sūdzību un atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2014.gada 28.janvāra lēmumu.

[6.2] Paskaidrojumā papildus paskaidrots, ka administratīvās apgabaltiesas praksē ir atzīts, ka dzīvojamo pagalmos jāievēro gan CSN 11.nodaļā noteiktie stāvēšanas un apstāšanās noteikumi, gan papildus arī CSN noteikumu 13.nodaļas noteiktās prasības.

[6.3] Atsaucas uz tiesu praksi un norāda, ka stāvēšanai dzīvojamā zonā ir paredzēti stingrāki noteikumi, nekā to paredz CSN 11.sadaļa. Paskaidro, ka daudzdzīvokļu namu pagalmos ir spēkā dzīvojamām zonām paredzētie ceļu satiksmi regulējošie noteikumi un transportlīdzekļu vadītājam jāievēro arī citi CSN minētie apstāšanās un stāvēšanas noteikumi, tajā skaitā arī CSN 128.punkta noteikumi. Šinī gadījumā šīs prasības nav ievērotas un tāpēc transportlīdzekļa vadītāja rīcībā konstatējams LAPK 149^{10} panta devītās daļas pārkāpums.

[6.4] Paskaidrojumu iesniedzējs uzskata, ka administratīvo pārkāpumu nevar uzskatīt par maznozīmīgu pārkāpumu. Lai atzītu pārkāpumu par maznozīmīgu saskaņā ar LAPK 21.pantu, nepieciešams konstatēt tādus konkrētajai lietai raksturīgus apstākļus, kuri gan neizslēdz administratīvā pārkāpuma esību, bet kuru dēļ jebkāda soda piemērošana būtu pārmērīga. Konkrētajā gadījumā sūdzības iesniedzēja rīcībā nav konstatējamas LAPK 33.panta pazīmes. Viņš nenožēlo izdarīto un nekas neliecina, ka /pers. B/ atturēsies turpmāk atkārtoti izdarīt līdzīgu pārkāpumu.

Motīvu daļa

[7] Apsvērusi apelācijas sūdzības motīvus un pārbaudījusi pierādījumus lietā, apgabaltiesa secina, ka pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs un pamatots, bet /pers. B/ apelācijas sūdzība noraidāma kā nepamatota.

[7.1] Latvijas APK 272.pantā noteikts, ka administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas gaitā jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai

ir atbildību mīkstinoši vai pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

[7.2] Visus šos apstākļus pirmās instances tiesa ir izvērtējusi spriedumā un pamatoti konstatējusi, ka ar administratīvajā lietā esošajiem pierādījumiem pārkāpuma sastāvs /pers. B/ darbībās ir pierādīts.

[7.3] Papildus pirmās instances tiesas spriedumā minētajam apgabaltiesa norāda, ka no lietā esošajām fotogrāfijām (lietas 12.lapa) nepārprotami ir redzams, ka automašīnas, tajā skaitā /pers. B/ automašīna, ir novietotas uz trīsstūra formas laukuma, kas ir bijis zālājs. Ņemot vērā pārkāpuma izdarīšanas gadalaiku, (ziema, 2014.gada 5.janvāris), kā arī to, ka uz laukuma regulāri tiek novietotas automašīnas, kas izriet no lietas materiāliem kopumā, uz laukuma zālājs redzams tikai tā malā. Līdz ar to arguments apelācijas sūdzībā, ka transportlīdzeklis ir novietots vai nu uz ceļa nomales vai šim nolūkam paredzētā paplašinājumā, grants/asfalta laukumā, ir nepamatots.

[7.4] Nepamatota norāde arī apelācijas sūdzībā par to, ka transportlīdzeklis bija novietots, atbilstoši CSN 13.nodaļas noteikumiem, konkrēti 155.punktam, tas ir, brīvā vietā tā, ka tas netraucē ne citiem transportlīdzekļiem braukšanai, ne gājējiem.

[7.5] Šo apelācijas sūdzībā izvirzīto motīvu jau ir analizējusi pirmās instances tiesa un pareizi norādījusi, ka laukums, kur novietots sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis, ir atzīstams par apstādījumiem, zālienu, kurš tieši transportlīdzekļu regulāras novietošanas rezultātā ir izbraukāts. Pirmās instances tiesa atsaukusies uz Administratīvās apgabaltiesas 2013.gada 28.februāra spriedumu lietā Nr. 143/AA43-0351-13/7 un atzīto, ka likumdevējs nevar konkretizēt visas situācijas, kuras varētu rasties transportlīdzekļu novietošanā un ka Ceļu satiksmes noteikumu 13.nodaļas piemērošana neizslēdz citu CSN punktu ievērošanu.

[7.6] Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir taisījusi likumīgu un pamatotu spriedumu. Apelācijas instances tiesa pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā analizētajiem pierādījumiem un secinājumiem par /pers. B/ vainu, motīviem par to, kāpēc nav pamata izbeigt administratīvā pārkāpuma lietvedību saskaņā ar LAPK 21.pantu, un tos savā nolēmumā neatkārto. Līdz ar to /pers. B/ apelācijas sūdzība noraidāma kā nepamatota.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $289.^{21}$ pantu, $289.^{22}$ pantu, Vidzemes apgabaltiesa

n o s p r i e d a

Madonas rajona tiesas 2014.gada 30.aprīļa spriedumu atstāt negrozītu, /pers. B/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā 2014.gada 5.augustā.

Tiesnese referente

Dz.Apine

Tiesneses

R.Liepiņa

E.Sudāre